

Sygn. akt VI K 1124/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Grześ

Protokolant: prakt. sąd. Martyna Błaszczyk

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie,

sprawy przeciwko:

K. G., c. R. i E. zd. C., ur. (...) w P.,

oskarżonej o to, że:

W dniu 23.10.2019 roku około godziny 15.40 w S. ul. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się znaku A-7 „ustęp pierwszeństwa”, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i doprowadziła do zderzenia z samochodem S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S., który w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy oraz urazowej perforacji błony bębenkowej lewej co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej dni 7, następnie zbiegła z miejsca wypadku,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

orzeka:

oskarżoną uznaje za winną zarzucanego czynu, popełnionego w sposób opisany powyżej,

tj. przestępstwa określonego w art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i za to skazuje:

1. na podstawie art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. na krę pozbawienia wolności w wymiarze 10 /dziesięć/ miesięcy, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 /dwa/ lat tytułem próby,
2. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 /stu/ stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 /dwadzieścia/ złotych,
3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 /trzy/ lat,
4. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej K. G. na rzecz pokrzywdzonego M. S. nawiązkę w wysokości 2'000 (dwa tysiące) złotych,
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu koszty sądowe w wysokości 94,41 (dziewięćdziesiąt cztery 41/100) złotych, a w oparciu o art. 1,

art. 2 ust 1 pkt 3, art. 3 ust 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. , Nr 49 poz. 233 z późn. zm.) wymierza jej opłatę w wysokości 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych.

/-/ sędzia Robert Grześ

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1124/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. G.	W dniu 23.10.2019 roku około godziny 15.40 w S. ul. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i	

		nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się znaku A-7 „ustąp pierwszeństwa”, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i doprowadziła do zderzenia z samochodem S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S., który w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy oraz urazowej perforacji błony bębenkowej lewej co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej dni 7, następnie zbiegła z miejsca wypadku, tj. przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżona K. G. w dniu 23.10.2019 roku około godziny 15.40 w S. ul. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się znaku A-7 „ustąp pierwszeństwa”, nie ustąpiła pierwszeństwa	Notatka urzędowa; protokół oględzin rzeczy; protokół badania trzeźwości; dokumentacja medyczna; dokumentacja fotograficzna na płycie CD; materiały sprawy (...); kwestionariusz wywiadu środowiskowego; pismo (...)	k. 2,4; k. 3; k. 5-6; k. 14; k. 33; k. 23-25; k. 77-78; k. 95	

przejazdu i doprowadziła do zderzenia z samochodem S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S., który w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy oraz urazowej perforacji błony bębenkowej lewej co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej dni 7, następnie zbiegła z miejsca wypadku.			
Opinia sąдово-lekarska z dnia 11 maja 2020r.	k. 15		
Zeznania M. S.	k. 90 w zw. z k. 7-9, 26-27		
Zeznania R. H.	k. 90-91 w zw. z k. 34-35		
Wyjaśnienia oskarżonej K. G.	k. 88-89 w zw. z k. 10-11, 46-47		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej K. G.</p>	<p>Wyjaśnieniom oskarżonej K. G. Sąd dał wiarę w przeważającej części, a mianowicie w zakresie w jakim oskarżona przyznała się do popełnienia czynu z art. 177 § 1 k.k. Jej wyjaśnienia w tej części były logiczne, rzeczowe i konkretne, oskarżona opisała przebieg zdarzenia oraz jak do niego doszło. Jej wyjaśnienia korelowały z zeznaniami M. S.. Biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, nie było podstaw do nieprzyznania oskarżonej wiary w wyżej opisanym zakresie.</p>	
<p>Zeznania M. S.</p>	<p>Na wiarę zasługiwały zeznania pokrzywdzonego, który w sposób dokładny opisał przebieg kolizji - wskazując na elementy tego zdarzenia, które były przez niego zapamiętane, gdyż części zdarzenia z uwagi na doznane obrażenia świadek nie pamiętał, nie widział również tego, kto kierował samochodem, który uderzył w jego pojazd. Zeznania świadka były spójne, rzeczowe, logiczne, można było na</p>		

	ich podstawie poczynić ustalenia faktyczne.	
Zeznania R. H.	<p>Zeznania R. H. były dla Sądu wiarygodne. Zeznania R. H. były zgodne z dokumentacją dołączoną do akt, a sporządzoną w wyniku zaistniałej w dniu 23.10.2019r. kolizji drogowej. Wszystkie informacje posiadane przez świadka zostały przez niego pozyskane z uwagi na wykonywanie swoich obowiązków służbowych, nadto świadek jest osobą obcą dla stron postępowania, nie ma zatem podstaw do przyjęcia, aby zeznawał nieprawdę.</p>	
Opinia sądowo-lekarska z dnia 11 maja 2020r.	<p>W opinii biegli wskazali, że na skutek zdarzenia pokrzywdzony M. S. doznał obrażeń pod postacią powierzchownego urazu głowy oraz urazowej perforacji błony bębenkowej lewej. Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony spowodowały u niego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej aniżeli 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.</p> <p>Wnioski przedstawione w opinii były jasne, nie budziły wątpliwości, dzięki czemu stanowiła ona pełnowartościowy materiał dowodowy. Została nadto sporządzona</p>	

	przez specjalistów dysponujących wiedzą i doświadczeniem zawodowym w dziedzinie medycyny.		
Notatka urzędowa; protokół oględzin rzeczy; protokół badania trzeźwości; dokumentacja medyczna; dokumentacja fotograficzna na płycie CD; materiały sprawy (...); kwestionariusz wywiadu środowiskowego; pismo (...)	Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Zeznania P. B.	Świadek P. B., narzeczony oskarżonej, skorzystał z przysługującego mu prawa i odmówił składania zeznań.	
Wyjaśnienia oskarżonej K. G.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, w których K. G. zaprzeczyła, jakoby uciekła z miejsca zdarzenia. Sąd nie neguje okoliczności przedstawionych przez oskarżoną, tj. tego, że		

	<p>po wypadku była w szoku i spanikowała, a pod wpływem emocji towarzyszących wypadkowi odjechała z miejsca zdarzenia. W ocenie Sądu wyjaśnienia te były wiarygodne, natomiast nie można zgodzić się z oskarżoną, że nie dopuściła się ucieczki z miejsca zdarzenia. Abstrahując od motywów oddalenia się z miejsca zdarzenia, niewątpliwie oskarżona nie zatrzymała się po kolizji, nie zainteresowała się powstałymi uszkodzeniami, a także obrażeniami pokrzywdzonego. Niezależnie bowiem od emocji towarzyszących jej po zdarzeniu - a w tego typu sytuacjach zawsze pojawia się element szoku, strachu i niedowierzania - oskarżona powinna pozostać na miejscu zdarzenia.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.</p>	<p>K. G.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

Oskarżona K. G. w dniu 23.10.2019 roku około godziny 15.40 w S. ul. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do znaku A-7 „ustąp pierwszeństwa”, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i doprowadziła do zderzenia z samochodem S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S., który w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy oraz urazowej perforacji błony bębenkowej lewej co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej dni 7, następnie zbiegła z miejsca wypadku, czym wyczerpała znamiona czynu z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozostawiło Sądowi wątpliwości co do tego, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Niewątpliwym dla Sądu jest, że oskarżona nieumyślnie nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do znaku A-7 "ustąp

pierwszeństwa" i nie ustąpiła pierwszeństwa kierującemu samochodem S. (...) pokrzywdzonemu M. S.. Upewnienie się czy można bezpiecznie wykonać dany manewr na drodze, zwłaszcza w sytuacji, gdy kierowca znajduje się na pozycji podporządkowanej jest obowiązkiem kierowcy w każdych warunkach, a w szczególności w warunkach panujących w dniu zdarzenia, w godzinach szczytu. Mimo tego, oskarżona nie zastosowała się do obowiązków, które na niej spoczywały w czasie wykonywanego przez nią manewru, co uczyniła niemyślnie, nieumyślnie również doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym samochodem S. (...) M. S. i powodując obrażenia u pokrzywdzonego.

Jakkolwiek oskarżona winna zachować szczególną ostrożność przy wykonywaniu manewru, to jednak okoliczności sprawy nie wskazują, by do naruszenia przez nią zasad bezpieczeństwa w ruchu doszło umyślnie. Zachowanie oskarżonej polegające na zaniechaniu zwiększenia uwagi, co ostatecznie doprowadziło do opisanych wyżej konsekwencji, nie może być uznane za umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa.

Oskarżonej nie można przypisać zamiaru,

podczas gdy – jak sama wskazywała – nie zauważyła nadjeżdżającego lewym pasem kolejnego pojazdu, kierowanego przez pokrzywdzonego.

Niemniej jednak oskarżona naruszyła w sposób nieumyślny zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i doprowadziła do zderzenia z samochodem marki S. (...), którym kierował M. S., który w wyniku wypadku doznał średniego uszczerbku na zdrowiu. Przy czym zachowanie oskarżonej pozostaje w ścisłym związku przyczynowym ze skutkiem w postaci obrażeń ciała pokrzywdzonego. Gdyby kierująca pojazdem uczyniła zadość swoim obowiązkom, zachowała szczególną ostrożność i poczekalaby z wykonaniem manewru do momentu przejazdu samochodu kierowanego przez pokrzywdzonego, który miał wówczas pierwszeństwo – nie doszłoby do zdarzenia.

Podkreślić należy, iż oskarżona dopuściła się także czynu z art. 178 § 1 k.k. Bez wątplenia oskarżona oddaliła się z miejsca zdarzenia. Nie zatrzymała się ani w celu zapytania o stan zdrowia pokrzywdzonego, ani w celu sprawdzenia rozmiaru szkód powstałych na obu

<p>pojazdach w wyniku kolizji. Dopiero później oskarżona, zdając sobie sprawę ze swojego działania, dobrowolnie udała się na Komisariat Policji. Sąd nie neguje okoliczności przedstawionych przez K. G., tj. że po kolizji doznała szoku, spanikowała i odjechała z miejsca zdarzenia. Wskazać jednak należy, że tego typu emocje zawsze towarzyszą podobnym zdarzeniom, a mimo to obowiązkiem sprawców tych zdarzeń jest pozostać na miejscu zdarzenia, niezależnie od wszystkich negatywnych emocji odczuwanych w tym momencie, takich jak strach, czy duży szok.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. G.	1	1	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - spowodowanie średniego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, - uprzednia karalność za wykroczenie drogowe. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność oskarżonej za przestępstwa, - częściowe przyznanie się oskarżonej do winy,

- wyrażenie skruchy i
przeproszenie
pokrzywdzonego,

- młody wiek oskarżonej
i fakt, iż przed
wypadkiem przez krótki
okres posiadała prawo
jazdy, nie mając
jeszcze dostatecznego
doświadczenia w
kierowaniu pojazdami.

Oceniając stopień
szkodliwości zachowania
oskarżonej, Sąd kierował
się przesłankami z art.
115 § 2 k.k. Sąd wziął
pod uwagę, że dobrem
chronionym w przypadku
przestępstwa z art. 177
§ 1 k.k. i art. 178 § 1
k.k. jest bezpieczeństwo
w komunikacji, które jest
jednym z ważniejszych
dóbr w hierarchii dóbr
chronionych przez prawo
karne. Pokrzywdzony
doznał średniego
uszczerbku na zdrowiu, a
zatem skutki
inkryminowanego czynu
były dość poważne.
Bezspornie oskarżona
naruszyła reguły
ostrożności wymagane od
kierowców poruszających
się w ruchu lądowym,
jednak uczyniła to
nieumyślnie. Mając na
uwadze powyższe
stwierdzić należy że
społeczna szkodliwość
czynu zarzuconego
oskarżonej jest znaczna.

Sąd wziął pod uwagę,
że objęte zarzutem
zdarzenie miało charakter
wyjątkowy w

dotychczasowym życiu oskarżonej i nie jest ono wynikiem utrwalonego, nagannego stosunku wobec obowiązujących zasad współżycia społecznego i przepisów prawa. Oskarżona posiada prawo jazdy od niedawna - jest młodym i jeszcze niedoświadczonym kierowcą, który dopiero nabywa umiejętności poruszania się po drodze, ucząc się prawidłowych zachowań i swoistej wprawy w kierowaniu pojazdami, co nie jest łatwą sztuką. Dla młodego kierowcy poruszenie się na drodze jest wciąż wyzwaniem i często brak pewności w niektórych sytuacjach na drodze, stres i konieczność podejmowania szybkich, a jednocześnie prawidłowych decyzji może przerastać młodych kierowców, a niewątpliwie takim jest oskarżona. Oskarżona była już karana za wykroczenie drogowe, co potwierdza tezę, że wciąż nie posiada doświadczenia i dostatecznej umiejętności w kierowaniu samochodem. Oskarżona nadto częściowo przyznała się do winy, wyraziła skruchę i przeprosiła pokrzywdzonego, które to przeprosiny zostały przyjęte przez M. S..

Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara

			<p>powinna spełnić w stosunku do oskarżonej.</p> <p>W ocenie Sądu karą adekwatną dla oskarżonej będzie kara 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby. Za skorzystaniem wobec K. G. z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności przemawia dotychczasowa postawa oskarżonej, która jest osobą niezdemoralizowaną, prowadzi ustabilizowany tryb życia i nie była dotychczas karana sądownie, a także omówione wyżej okoliczności.</p>
	2	1	<p>Dodatkowo Sąd orzekł wobec oskarżonej karę 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Orzeczenie kary grzywny wobec oskarżonej, przy jednoczesnym zastosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, jest zdaniem Sądu konieczne, gdyż w ten sposób oskarżona realnie odczuje dolegliwość orzeczonych wobec niej kar, a konieczność wykonania kary grzywny będzie stanowiła sprawiedliwą odpłatę za popełniony</p>

			przez nią czyn. Oskarżona pracuje, nie posiada ona nikogo na utrzymaniu i uzyskuje stały dochód, którego wysokość została wzięta pod uwagę przez Sąd przy ustalaniu wysokości w/w kary grzywny.
	3	1	Sąd orzekł wobec K. G. obligatoryjny w niniejszej sprawie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. W ocenie Sądu orzeczony zakaz w w/w wymiarze spełni funkcję represyjno-prewencyjną i wpłynie na poszanowanie zasad ruchu drogowego przez oskarżoną w przyszłości. Zakaz ten orzeczony na okres 3 lat jest orzeczony bliżej dolnej granicy przewidzianej przez prawodawcę w ustawie karnej, a zdaniem Sądu będzie wystarczający dla wykształcenia w oskarżonej prawidłowej postawy poszanowania przepisów ruchu drogowego w przyszłości.
	4	1	Sąd orzekł wobec oskarżonej środek kompensacyjny w postaci nawiązki w kwocie 2.000 zł na rzecz pokrzywdzonego M. S.. W wyniku zdarzenia mającego miejsce z winy oskarżonej pokrzywdzony doznał średniego uszczerbku na zdrowiu i musiał podjąć leczenie. Dlatego też koniecznym

			jest, aby oskarżona zadośćuczyniła pokrzywdzonemu za doznaną przez niego krzywdę.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu - koszty sądowe w wysokości 94,41 złotych oraz wymierzył jej opłatę w wysokości		

	380 złotych. Oskarżona pracuje i uzyskuje stały dochód, w związku z czym nie ma przeciwwskazań do obciążenia jej kosztami postępowania wszczętego z uwagi na jej nieprawidłowe działanie.	
7. Podpis		
/-/ Sędzia Robert Grześ		